

Verheugende ontwikkelingen in Senanga

In 2012 zijn wij (Petra Hegger en Jaap van Meijgaarden) voor het eerst op bezoek in Senanga geweest. Onze ervaringen van toen wilden we graag delen met onze vrienden Piet van Dijken en Baukje Hiemstra, die Zambridge Senanga ook steunen. Reden om half juni van dit jaar weer naar Zambia af te reizen. Nu gevierden.

Juist omdat we er eerder waren geweest gaf dat ons de mogelijkheid om de ontwikkelingen van het project te beoordelen. Drie jaar geleden bestond de Maxanaedischool nog maar uit een lemen gebouwtje met een rieten dak en vrijwel geen voorzieningen. De stenen nieuwbouw was toen al wel in ontwikkeling de muren stonden overeind, maar het dak en de afwerking moesten nog worden gerealiseerd. Dat dat gebouw dit voorjaar was opgeleverd en in gebruik genomen was ons bekend, maar als je dat dan met eigen ogen ziet, realiseer je je dat er door de inzet van het Zambiaanse bestuur veel is bereikt.

De leerlingen zingen ons voor de nieuwe Maxanaedischool een welkom toe!

Niet alleen het nieuwe schoolgebouw, ook een woning voor de headmaster is gebouwd en aan de voorbereiding van een stafgebouw en echte toiletten voor de kinderen wordt gewerkt. Waar er de vorige keer nog slechts sprake was van één betaalde leerkracht worden nu alle leerkrachten door de overheid betaald op de stagiaires na. Maar nog verheugender is dat het aantal kinderen dat zowel de vader als de moeder aan aids heeft verloren, duidelijk aan het afnemen is. De voorlichting en de preventie beginnen dus vruchten af te werpen.

Lunch in de Maxanaedischool met Mike Mutti

Het aantal kinderen op deze school was inmiddels verdubbeld van 250 toen tot ruim 550 nu. Wat ons ook weer opviel was dat er een duidelijke discipline is, maar zeker geen kadaverdiscipline. De kinderen voelen zich duidelijk vrij en gedragen zich naar ons als gasten uitermate spontaan. De betrokkenheid en gemotiveerdheid van het personeel is groot. De keuken waarin de maaltijden voor de kinderen wordt voorbereid, is nog hetzelfde als destijds. Een lemen hut met een grote pot op een houtvuur. Daar valt nog wel wat te verbeteren.

Een bezoek aan de school, evenals ons bezoek aan de Senanga Orphan Day Center (SODC), de andere school die Zambridge Senanga steunt, betekent een dag feest voor de leerlingen. Met groot enthousiasme werden we op beide scholen ontvangen met zang, dans, toneel en een heerlijke maaltijd, met vis en kip. Dat de kinderen het slechts met een bord Nshima moeten doen voelt dan toch wat onplezierig.

Ook bij de SODC namen we zichtbare veranderingen waar. De ramen, die de vorige keer op diverse plekken gebroken waren, bleken hersteld en de school stond goed in de verf. Ook hier een sterke toename van het aantal leerlingen van ca. 550 naar 800.

Ook bij de SODC een feestelijke ontvangst

Ook hier gemotiveerde leerkrachten en de nodige stagiaires. Een probleem was dat door het zakken van het grondwatervniveau de pomp vrijwel droog is komen te staan en dieper geslagen zal moeten worden. De nieuwe headmaster gaf blijk van duidelijke ambities en een visie waar hij met de school heen wil. Een plan met de missie van de school en een plan van aanpak kregen wij mee voor het bestuur van Zambridge Senanga. Verheugend dit alles te zien.

Op beide scholen bleek er behoefte aan ballen om te kunnen voetballen of volleyballen. Simpele wensen, maar als we daaraan kunnen tegemoet komen zal dat ongetwijfeld een groot effect op het plezier van de kinderen.

Zij willen graag voetballen en volleyballen

Misschien wel het meest onder de indruk zijn wij geraakt van onze kennismaking met ca. 10 van de 40 grotendeels vrijwilligers van Homebased Care. Wat een motivatie en wat een kracht stralen deze vrouwen uit. De samenwerking met het ziekenhuis verloopt uitstekend. Een probleem vormt de grote afstand die de medewerkers naar de patiënten te voet moeten afleggen. Als ze over fietsen zouden beschikken zouden ze hun werk veel efficiënter kunnen uitvoeren. De vraag was duidelijk. Het zal helder zijn dat we geen verwachtingen hebben willen wekken, maar wij beraden ons met onze vrienden op een fundraisingsactie om deze geweldige vrouwen van fietsen te voorzien. Als u dit leest mag u daaraan uiteraard uw bijdrage leveren.

Leiden, september 2015

Petra Hegger
Jaap van Meijgaarden
Piet van Dijken
Baukje van Dijken-Hiemstra